

รูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน*

A Model of Student Affairs Administration for Developing the 21st Century

Skills of Students in Private Higher Education Institutions

¹สุจิตรา อร่ามพงษ์พันธ์, วิทยา จันทร์ศิลา และ สธิรพร ชาวนชัย

¹Sujitra Arampongpun, Vithaya Jansila and Sathiraporn Chaowachai

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Faculty of Education, Naresuan University, Thailand.

¹Corresponding Author's E-mail: sujitra@cas.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 2) เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษา 3) เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษา งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติหน้าที่ในฝ่ายกิจการนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา รวม 30 คน เป็นผู้ให้ข้อมูล ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

ผลการวิจัย พบว่า 1) แนวทางในการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สถาบันควรให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบที่ 1 คือ ปัจจัยในการบริหารกิจการนักศึกษา ทั้ง 8 ด้าน ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการบริหารกิจการนักศึกษา ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านผู้บริหาร ด้านผู้ปฏิบัติหน้าที่งานกิจการนักศึกษาในแต่ละคณะ ด้านผู้ปฏิบัติหน้าที่ในฝ่ายงานกิจการนักศึกษา ด้านศิษย์เก่า ด้านสถานประกอบการ ด้านสโมสรนักศึกษา และด้านการจัดงบประมาณ ให้ปัจจัยทั้ง 8 ด้าน ได้มีส่วนร่วมในการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ตามขั้นตอนของกระบวนการในองค์ประกอบที่ 2 ได้แก่ กระบวนการบริหารกิจการนักศึกษา เริ่มตั้งแต่การวางแผนงานกิจการนักศึกษา (Planning) การกำหนดขอบข่ายงานกิจการนักศึกษา (Organizing) การลงมือปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา (Doing) การกำกับติดตาม (Checking) และการปรับปรุงงาน (Acting) 2) รูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เหมาะสม ประกอบด้วย 3

*Received March 13, 2021; Revised April 28, 2021; Accepted August 3, 2022

องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่1 ปัจจัยนำเข้า คือปัจจัยในการบริหารกิจการนักศึกษา องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการ คือ กระบวนการบริหารกิจการนักศึกษา องค์ประกอบที่ 3 ผลผลิต คือ ทักษะในศตวรรษที่ 21 3) ผลการประเมินรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า รูปแบบฯมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.56)

คำสำคัญ: รูปแบบ; การบริหารกิจการนักศึกษา; ทักษะในศตวรรษที่ 21; พัฒนาทักษะ; สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

Abstract

The research article consisted of the following objectives: 1) to investigate the guidelines for student affairs administration in order to develop the 21st century skills of students in private higher education institutions; 2) to create a model of student affairs administration; and 3) to evaluate a model of student affairs administration. The research used a mixed-method approach that comprised both qualitative and quantitative methods. In-depth interviews with 7 administrators from higher education institutions were used to acquire qualitative data. The collected data were analyzed by content analysis. The quantitative data were collected by questionnaires with 30 persons including administrators and officers of student affairs in higher education institutions, who were chosen by purposive sampling. Percentage, mean, and standard deviation were the statistics employed for data analysis.

From the study, the following results are found: 1) The guidelines for student affairs administration in order to develop the 21st century skills of students in private higher education institutions found that the institutions should emphasize the 1st component which is factors for administrating students affairs in all 8 areas that have a direct impact on the student affairs administration. The 8 areas include policy, administrators, student affairs officers in each faculty, student affairs administration officers, alumni, enterprise, student club, and budget. According to the processes in the 2nd component, all eight areas must engage in student affairs administration in order to achieve maximum efficiency. The 2nd component consists of student affairs administration processes that begin with planning, organizing the scope, doing, checking, and acting. 2) A model of student affairs administration for developing the 21st century skills of students in private higher education institutions comprises 3 components which are: the 1st component is input, which refers to the factors for student affairs administration; the 2nd component is processes, which refer to student

affairs administration processes; and the 3rd component is output, which refers to the 21st century skills. 3) From evaluating a model of student affairs administration for developing the 21st century skills of students in private higher education institutions, it is found that a model is of feasibility and utilization at the highest level ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.56).

Keywords: Model; Student Affairs Administration; 21st Century Skills; Skill Development; Private Higher Education Institutions

บทนำ

ทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้สามารถแข่งขันได้กับนานาประเทศทั่วโลกซึ่งปัจจุบันเชื่อมต่อกันอย่างไร้พรมแดนในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ส่งผลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตประจำวัน สังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ ให้มีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นพลเมืองจึงจำเป็นต้องเรียนรู้การปรับตัวให้ทันต่อสังคมโลกปัจจุบันและเตรียมพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต เพื่อให้ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ซึ่งมีพันธกิจสำคัญข้อหนึ่งในการประสานและส่งเสริมการดำเนินงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และศักยภาพนักศึกษา รวมทั้งผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษในระบบอุดมศึกษา และประสานส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และสนับสนุนการพัฒนาประเทศ (Office of the Higher Education Commission, 2019) และด้วยพันธกิจที่สำคัญนี้จึงได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (พ.ศ.2560-2564) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ที่กำหนดยุทธศาสตร์ในด้านการพัฒนาคุณภาพของคนและสังคมไทย และเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาโดยมุ่งเน้นให้ความสำคัญ ในการพัฒนาคนไทย ให้มีความสมบูรณ์ทั้งในเรื่องของวินัย ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะที่ดี มีความรับผิดชอบต่อตัวเองและสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต เป็นพลเมืองดี มีจิตสาธารณะ และเสียสละเพื่อส่วนรวม (The National Economic and Social Development Board, 2017) รวมทั้งยังได้สอดคล้องกับ กรอบแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2679) และแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2560-2579) ซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนานิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (พ.ศ. 2560 – 2564) ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 เน้นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนา Soft skill ที่บูรณาการกับ Hard skills อย่างสมดุล ยุทธศาสตร์ที่ 2 เน้นการสร้างระบบนิเวศที่สนับสนุนการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning) และยุทธศาสตร์ที่ 3 จะเน้นการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลงตอบสนองต่อสังคมความรู้ ควบคู่คุณธรรม เพื่อเป็นกรอบให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดนโยบายในการพัฒนานักศึกษาและผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 ออกรับใช้สังคม โดยคุณลักษณะหรือทักษะที่จำเป็นในศตวรรษ 21 ประกอบด้วย 1) สาระด้านวิชาหลัก เป็นความรู้ในเชิงลึก หรือความรู้เฉพาะด้านที่เน้น สาระความรู้หลัก ได้แก่ ความรู้ด้านภาษา และความรู้รอบตัวขั้นพื้นฐาน เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ รวมถึงการ

ตระหนักถึงความเป็นไปของโลก (Global awareness) เป็นพลเมืองที่ดี (Civic Literacy) มีความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy) และสิ่งแวดล้อม (Environmental Literacy) (Panich, 2014) 2) ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม จะเป็นตัวกำหนดความพร้อม ของนักเรียนเข้าสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อนมากขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งถือเป็นทักษะสำคัญเพื่อการดำรงชีวิต ในศตวรรษที่ 21 (Saardnuk, 2013) เป็นการเรียนรู้ทักษะในการสร้างการเปลี่ยนแปลง โดยใช้การฝึกฝนควบคู่ไปกับการใช้ความคิดสร้างสรรค์หรือจินตนาการในการสร้างนวัตกรรมใหม่ขึ้นมา 3) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี เพื่อให้ผู้เรียนรู้เท่าทันข้อมูลจากสื่อต่างๆ สามารถแสดงทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและปฏิบัติงาน ได้หลากหลาย โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับสื่อ และความรู้ด้านเทคโนโลยี (Maitaowthong, 2014) ทักษะการรู้ทันด้านเทคโนโลยี หมายถึง การใช้เทคโนโลยี เพื่อการสืบค้น การเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณ และ4) ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ เพื่อให้การดำรงชีวิตและทำงานในยุคปัจจุบัน ประสบความสำเร็จ สามารถปรับตัวและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงได้

การบริหารงานกิจการนักศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะต้องมีแนวทางในการบริหารและเร่งพัฒนา เนื่องจากการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 จะทำให้นักศึกษาเป็นทรัพยากรบุคคลที่สมบูรณ์ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้แข่งขันได้ในยุคโลกาภิวัตน์ ดังที่ Khajohnsil (2007) ศึกษาพบว่าฝ่ายงานกิจการนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตและช่วยเหลือสนับสนุนนักศึกษาให้มีความสุข มีความพร้อมในการศึกษานั้น ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควรเนื่องจากปัญหาด้านปริมาณและคุณภาพของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติหน้าที่ในฝ่ายงานกิจการนักศึกษา อาทิ ขาดผู้บริหารหรือผู้นำที่เข้าใจหลักการบริหารงานกิจการนักศึกษา อีกทั้งบุคลากรหรือผู้ปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้อง ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในวิธีการปฏิบัติของงานกิจการนักศึกษาเนื่องจากบุคลากรส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษา มาโดยตรง จึงทำให้ประสิทธิภาพของงานยังไม่ถึงระดับที่ดี ตลอดจนการประสบปัญหาและอุปสรรค หลายประการ เช่น การขาดการวางแผนการบริหารงานกิจการนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง การขาดการบูรณาการระหว่างงานกิจการนักศึกษาและงานด้านวิชาการ ฯลฯ สอดคล้องกับ Weerungkorn (2014) ที่พบว่ากิจการนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาหลายสถาบันยังประสบปัญหาในด้านระบบการบริหารงานที่ไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร รวมถึงงานวิจัยของ Manoosawate (2011) ที่ศึกษาสภาพการบริหารงานกิจกรรมนักศึกษาว่าประสบปัญหาและอุปสรรคหลายประการโดยเฉพาะปัญหาด้านการบริหารงบประมาณ ฯลฯ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการบรรลุเป้าหมายได้เท่าที่ควร

จากความสำคัญของการบริหารกิจการนักศึกษา และปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการบริหารกิจการนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้มีคุณภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ และเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในการดำเนินชีวิตให้มีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เป็นพลเมืองที่ดีของสังคมไทยและสังคมโลก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยแบ่งการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีการดำเนินการ 2 ขั้น ดังนี้

ขั้น 1.1 การศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในขั้นนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ทรงคุณวุฒิรายบุคคล จำนวน 5 คน ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดี 3 คน และผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายและบริหารกิจการนักศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง เกี่ยวกับแนวทางการบริหารกิจการนักศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกและบันทึกเสียง ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้น 1.2 การศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยเข้าสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับรองอธิการบดี ในสถาบันที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) 2 แห่ง ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่ได้รับการยอมรับว่าประสบความสำเร็จในการพัฒนานักศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง เกี่ยวกับแนวทางการบริหารกิจการนักศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีการดำเนินการ 2 ขั้น ดังนี้

ขั้น 2.1 การยกร่างรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาจัดทำเป็นร่างรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ขั้น 2.2 การตรวจสอบร่างรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบรูปแบบฯด้วยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยใช้เครื่องมือที่มีลักษณะเป็นแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม ซึ่งมีการดำเนินการดังนี้

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง กำหนดคุณสมบัติแยกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 3 คน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถาบันอุดมศึกษา อย่างน้อย 5 ปี วุฒิการศึกษาปริญญาเอก กลุ่มที่ 2 กลุ่มอาจารย์สอนระดับอุดมศึกษา จำนวน 3 คน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนทางการบริหารการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา หรือการมีประสบการณ์ด้านบริหารงานกิจการนักศึกษา อย่างน้อย 5 ปี วุฒิการศึกษาปริญญาเอก กลุ่มที่ 3 กลุ่มผู้บริหารด้านกิจการนักศึกษา จำนวน 3 คน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในงานกิจการนักศึกษา อย่างน้อย 10 ปี

2. ประเด็นที่ศึกษา ได้แก่ ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีลักษณะเป็นแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม โดยผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นการสนทนากลุ่ม จากร่างรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้แก่ ปัจจัยในการบริหารกิจการนักศึกษา กระบวนการบริหารกิจการนักศึกษา และทักษะในศตวรรษที่ 21

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการโดยผู้วิจัยส่งหนังสือขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มถึงผู้ทรงคุณวุฒิ ล่วงหน้า พร้อมแนบโครงร่างวิทยานิพนธ์ ร่างรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และแบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบฯ และผู้วิจัยทำการประสานผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อแจ้งและยืนยันการเข้าร่วมการสนทนากลุ่มอีกครั้งทางโทรศัพท์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม และข้อเสนอแนะต่างๆ ของผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาหาฉันทามติ มาดำเนินการสรุปข้อมูล แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขร่างรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เพื่อประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบฯไปใช้ โดยมีการดำเนินการดังนี้

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง (อธิการบดี รองอธิการบดี) 10 คน ผู้บริหารระดับกลาง ฝ่ายกิจการนักศึกษา (ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ) 10 คน และผู้ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายงานกิจการนักศึกษา 10 คน รวม 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง จากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีจำนวนทั้งหมด 10 แห่ง แห่งละ 3 คน

2. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ผ่านการปรับปรุงจากการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) 5 ระดับ และวิเคราะห์ข้อมูล คำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่2 การประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบประเมินพร้อมกับหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล ไปยังกลุ่มผู้ให้ข้อมูลซึ่งผู้วิจัยได้รับกลับมา 30 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100%

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถาม มาวิเคราะห์ โดยตอนที่1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จึงวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ ตอนที่2 เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบฯไปใช้ จะวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งแปลความหมายของความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบฯไปใช้ โดยมีเกณฑ์กำหนดว่าปัจจัยในการบริหารกิจการนักศึกษา กระบวนการบริหารกิจการนักศึกษา และทักษะในศตวรรษที่ 21 จะต้องมียค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าไม่เกิน 1.00 ส่วนเกณฑ์การแปลความหมาย มีดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบฯไปใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบฯไปใช้ อยู่ในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบฯไปใช้ อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบฯไปใช้ อยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบฯไปใช้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 จากการศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่ 1 ได้แก่ ปัจจัยในการบริหารกิจการนักศึกษา ทั้ง 8 ด้าน มีส่วนร่วมในการบริหารกิจการนักศึกษา ประกอบด้วย 1) ด้านนโยบาย ควรกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาส่วนกลางและสถานการณ์ปัจจุบัน 2) ด้านผู้บริหาร ควรแต่งตั้งผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ ให้ความสำคัญกับงานกิจการนักศึกษา ไม่น้อยกว่างานวิชาการ และควรให้การสนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาตนเองของผู้ปฏิบัติหน้าที่ในฝ่ายงานกิจการนักศึกษา 3) ด้านผู้ปฏิบัติหน้าที่งานกิจการนักศึกษาในแต่ละคณะ ควรแต่งตั้งผู้ที่มีทักษะในการ

ประสานงานและสื่อสารกับนักศึกษาในคณะและส่วนกลางได้เป็นอย่างดี 4) ด้านผู้ปฏิบัติหน้าที่ในฝ่ายงานกิจการนักศึกษา ควรเป็นผู้ที่มีใจรักการบริการ สามารถสื่อสารได้กับทุกเพศทุกวัย และรู้จักปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของพฤติกรรมนักศึกษา 5) ด้านศิษย์เก่า ควรคัดเลือกบุคคลที่เป็นผู้มีผลงานโดดเด่น มีคุณธรรม ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและเป็นที่ยอมรับในสังคม เพื่อเป็นแบบอย่างและเป็นแรงบันดาลใจให้กับนักศึกษาในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 6) ด้านสถานประกอบการ ควรมีส่วนร่วมออกแบบกิจกรรมในการพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพให้นักศึกษา เพื่อให้เป็นสิ่งที่ต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนงบประมาณจัดกิจกรรมนักศึกษา 7) สโมสรนักศึกษา เป็นกลุ่มตัวแทนนักศึกษาแต่ละคณะ มาจากการเลือกตั้ง ควรมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการออกแบบกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ให้เป็นไปตามความต้องการของนักศึกษา และสอดคล้องกับนโยบายสถาบัน และ 8) การจัดงบประมาณ สถาบันมีควรกำหนดระเบียบการเบิกจ่ายให้โปร่งใส และจัดสรรงบประมาณให้เป็นธรรมตามความเหมาะสม เช่นพิจารณาจากความสำคัญของกิจกรรม เป็นต้น โดยให้คณะกรรมการพัฒนานักศึกษามีหน้าที่พิจารณางบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษานี้ และควรให้ความสำคัญในการบริหารตามขั้นตอนขององค์ประกอบที่ 2 ได้แก่ กระบวนการบริหารกิจการนักศึกษา เริ่มตั้งแต่การวางแผนงานกิจการนักศึกษา (Planning) การกำหนดขอบข่ายงานกิจการนักศึกษา (Organizing) การลงมือปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา (Doing) การกำกับติดตาม (Checking) และการปรับปรุงงาน (Acting)

วัตถุประสงค์ที่ 2 จากการสร้างรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่ารูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยในการบริหารกิจการนักศึกษา ประกอบด้วย นโยบายสถาบัน ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติหน้าที่งานกิจการนักศึกษาในแต่ละคณะ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในฝ่ายงานกิจการนักศึกษา ศิษย์เก่า สถานประกอบการ สโมสรนักศึกษา และการจัดงบประมาณ 2) กระบวนการบริหารกิจการนักศึกษา ประกอบด้วย การวางแผนงานกิจการนักศึกษา (Planning) ขอบข่ายงานกิจการนักศึกษา (Organizing) การลงมือปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา (Doing) การกำกับติดตาม (Checking) และการปรับปรุงงาน (Acting) 3) ทักษะในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย รู้คิด รู้คน รู้ตน และรู้งาน โดยแต่ละองค์ประกอบจะมีความสัมพันธ์กันในเชิงระบบ

วัตถุประสงค์ที่ 3 จากการประเมินรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า รูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, $SD=0.56$) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 30 ฉบับ คิดเป็น 100% และนำผลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ดังแสดงผลในตารางที่ 1 และ ตารางที่ 2

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละ สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1.	ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายกิจการนักศึกษา	10	33.33

	ผู้บริหารระดับกลาง (ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้างาน)	10	33.33
	ผู้บริหารระดับสูง (อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี)	10	33.33
	รวม	30	100.00
2.	วุฒิการศึกษาสูงสุด		
	ปริญญาตรี	10	33.33
	ปริญญาโท	9	30.00
	ปริญญาเอก	11	36.67
	รวม	30	100.00
3.	ประสบการณ์ในการรับผิดชอบงานกิจการนักศึกษา		
	1-น้อยกว่า 5 ปี	8	26.67
	5-10 ปี	7	23.33
	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	15	50
	รวม	30	100.00

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านตำแหน่ง เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง (อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับกลาง (ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้างาน) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายกิจการนักศึกษา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 วุฒิการศึกษาสูงสุด ส่วนใหญ่ระดับปริญญาเอก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ ในการปฏิบัติงาน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินระดับความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไปใช้ในภาพรวม

รูปแบบ		(n =30)		ระดับ
		ความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	
1	องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยในการบริหารกิจการนักศึกษา	4.46	0.61	มาก
	1. นโยบาย	4.38	0.62	มาก
	2. ผู้บริหาร	4.62	0.51	มากที่สุด
	3. ผู้ปฏิบัติหน้าที่งานกิจการนักศึกษาแต่ละคณะ	4.45	0.65	มาก
	4. ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักกิจการนักศึกษา	4.48	0.63	มาก
	5. ศิษย์เก่า	4.46	0.63	มาก
	6. สถานประกอบการ	4.34	0.56	มาก
	7. สโมสรนักศึกษา	4.43	0.65	มาก
	8. การจัดงบประมาณ	4.50	0.63	มากที่สุด
2	องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารกิจการนักศึกษา	4.56	0.56	มากที่สุด

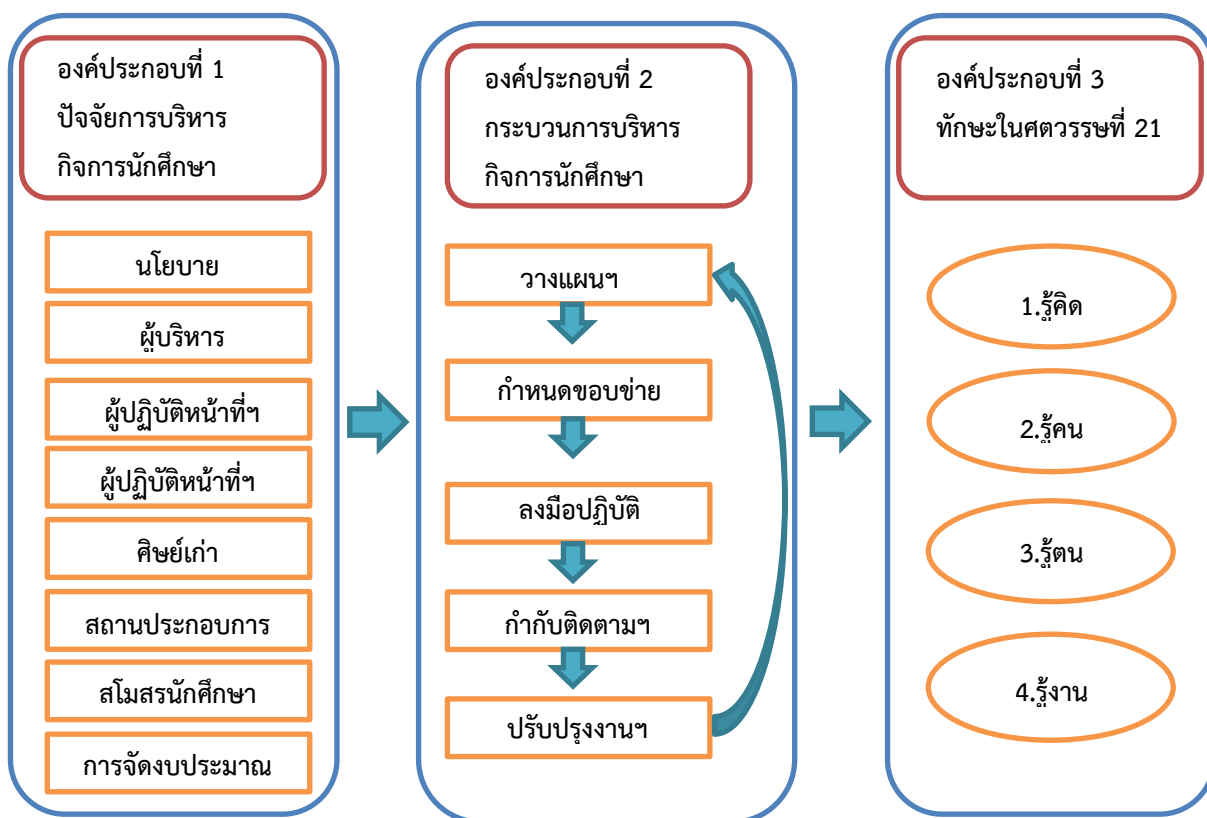
	1. การวางแผนงานกิจการนักศึกษา (Planning)	4.46	0.56	มาก
	2. การกำหนดขอบข่ายงานกิจการนักศึกษา (Organizing)	4.56	0.56	มากที่สุด
	3. การปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา (Doing)	4.48	0.64	มาก
	4. การกำกับติดตามงานกิจการนักศึกษา (Checking)	4.59	0.59	มากที่สุด
	5. การปรับปรุงงานกิจการนักศึกษา (Acting)	4.64	0.56	มากที่สุด
3	องค์ประกอบที่ 3 ทักษะในศตวรรษที่ 21	4.63	0.50	มากที่สุด
	1. รู้คิด	4.53	0.57	มากที่สุด
	2. รู้คน	4.65	0.50	มากที่สุด
	3. รู้ตน	4.70	0.45	มากที่สุด
	4. รู้งาน	4.65	0.48	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.55	0.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่ารูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวมมีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.56) ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้

องค์ความรู้ใหม่

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้คือรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานกิจการนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ดังภาพที่ 1

รูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ภาพที่ 1 แสดงรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

จากภาพที่ 1 สามารถอธิบายรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยในการบริหารกิจการนักศึกษา กระบวนการบริหารกิจการนักศึกษา และทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยในการบริหารกิจการนักศึกษา หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ผู้บริหารสถาบันได้กำหนดและจัดเตรียม รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารกิจการนักศึกษา เพื่อให้การบริหารกิจการนักศึกษาเป็นไปตามนโยบาย และบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย

1. นโยบาย หมายถึง สถาบันอุดมศึกษานำแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับ 12 (พ.ศ. 2560-2564) มากำหนดกรอบนโยบายของสถาบันในการบริหารกิจการนักศึกษา เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

2. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่มีภาวะผู้นำ ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมในปัจจุบัน มีวิสัยทัศน์ ในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาด้านทักษะทางอารมณ์และการบริหารจัดการความคิด ส่งเสริมและสนับสนุน ให้ผู้ปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาได้พัฒนาและเรียนรู้ในสิ่งใหม่เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนางานให้มีคุณภาพ มากขึ้น รวมถึงการเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและรับฟังอย่างมี เหตุมีผล

3. ผู้ปฏิบัติหน้าที่งานกิจการนักศึกษาแต่ละคณะ หมายถึง ผู้มีความเข้าใจเกี่ยวกับงานกิจกรรมเพื่อ พัฒนานักศึกษา สามารถประสานความร่วมมือระหว่างคณาจารย์กับผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา นักศึกษาได้เป็นอย่างดี มีใจรักในงานบริการ อดทนและเสียสละ สื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับบุคคลแต่ละวัย และมีการพัฒนาตัวเอง เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ เพื่อปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของ พฤติกรรมนักศึกษา

4. ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักกิจการนักศึกษา หมายถึง ผู้มีความรู้ความเข้าใจในขอบข่ายงานกิจการ นักศึกษา มีใจรักในงานบริการ อดทนและเสียสละ สามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับบุคคลและวัยของ บุคคล มีศิลปะในการพูดจูงใจให้กับนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม สามารถให้คำปรึกษาด้านพฤติกรรมการใช้ชีวิตและต้องมีการพัฒนาตัวเอง เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ เพื่อปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ของพฤติกรรมนักศึกษา

5. ศิษย์เก่า หมายถึง ผู้ได้รับคัดเลือกกว่าเป็นผู้มีผลงานโดดเด่น ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม สร้างชื่อเสียงและคุณประโยชน์แก่สังคมและสถาบัน จนเป็นที่ยอมรับในสังคม

6. สถานประกอบการ หมายถึง ส่วนงานภายนอกที่มีส่วนร่วมออกแบบกิจกรรมในการพัฒนาทักษะ การทำงานของนักศึกษา สามารถให้การสนับสนุนการพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพแก่นักศึกษา และมีส่วน สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

7. สโมสรนักศึกษา หมายถึง ตัวแทนนักศึกษาจากแต่ละคณะ ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง และมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็นในการออกแบบกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ในฐานะคณะกรรมการพัฒนานักศึกษา

8. การจัดงบประมาณ หมายถึง สถาบันมีหน้าที่จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในการจัดกิจกรรมให้ นักศึกษา มีการกำหนดระเบียบการเบิกจ่ายให้โปร่งใส โดยคณะกรรมการพัฒนานักศึกษามีหน้าที่พิจารณา งบประมาณในการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา

องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารกิจการนักศึกษา หมายถึง วิธีการดำเนินการตามขั้นตอนของ สถาบันการศึกษา ในการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะใน ศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย

1. การวางแผนงานกิจการนักศึกษา หมายถึง การศึกษาแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ที่ผ่านมา และนำผลการประเมินรวมทั้งข้อเสนอแนะมาวิเคราะห์ และดำเนินการปรับปรุง พร้อมศึกษาวิเคราะห์ สถานการณ์ในอนาคตและทักษะที่ต้องการพัฒนา เพื่อจัดทำแผนในการพัฒนานักศึกษา ซึ่งเป็นการจัดทำโดย ฝ่ายกิจการนักศึกษาร่วมกับตัวแทนคณะต่างๆ สโมสรนักศึกษา ตัวแทนศิษย์เก่า และสถานประกอบการ และ

แผนนี้จะต้องสอดคล้องกับนโยบายของสถาบัน และกำหนดวัตถุประสงค์ งบประมาณ อัตรากำลังคน ระยะเวลาดำเนินการ ตัวชี้วัด เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย

2. การกำหนดขอบข่ายงานกิจการนักศึกษา หมายถึง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนานักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ฝ่ายงานกิจการนักศึกษา และ ตัวแทนจากฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้แก่ อาจารย์จากคณะต่างๆ สโมสรนักศึกษา ศิษย์เก่า และสถานประกอบการ เพื่อรับผิดชอบแต่ละหน้าที่ และต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ให้ชัดเจน ซึ่งจะครอบคลุมฝ่ายต่างๆได้แก่ 1) ฝ่ายพัฒนานักศึกษาแบบองค์รวม มีหน้าที่ รับผิดชอบการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 รวมถึงทักษะด้านวิชาการวิชาชีพ และการจัดกิจกรรมดานกีฬา 2) ฝ่ายบริการและสวัสดิการนักศึกษา มีหน้าที่ รับผิดชอบในงานทุนการศึกษา สุขอนามัย การประกันอุบัติเหตุ ระเบียบวินัยของนักศึกษา เพื่อความเรียบร้อยในสถาบัน การขอผ่อนผันทหาร ตลอดจนการแนะแนวด้านอาชีพและศึกษาต่อ และ3) ฝ่ายสื่อสารองค์กร มีหน้าที่ รับผิดชอบในการประสานงานกับศิษย์เก่า การสร้างเครือข่ายกับภายนอกและให้คำปรึกษาเชิงลึกแก่นักศึกษาที่มีปัญหาให้ปรับตัวและใช้ชีวิตในสถาบันได้อย่างมีความสุข

3. การลงมือปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา หมายถึง การดำเนินการปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนด เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย 1) จัดกิจกรรมอบรมการทำสื่อเทคโนโลยี และจัดประกวดในหัวข้อที่ทันสมัย เพื่อพัฒนาทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสื่อสารสนเทศ 2) เปิดโอกาสให้ศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในการทำงานเข้ามาแนะแนวแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักศึกษาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง 3) จัดกิจกรรมออกค่ายเรียนรู้ร่วมกันสรรค์สร้างชุมชน เพื่อพัฒนาทักษะด้านภาวะผู้นำ การทำงานเป็นทีม การคิด วิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าต่างๆ และ4) จัดกิจกรรมการพัฒนาปัญญา3 ฐาน ประกอบด้วย 1.ฐานกาย จะเป็นการฝึกสติสมาธิจากการออกกำลังกาย ร่วมกับผู้อื่น 2.ฐานใจ จะเป็นการฝึกจิตใจให้เข้มแข็ง จึงจะรู้จักเห็นใจผู้อื่น 3.ฐานคิด จะเป็นการฝึกการคิดเชิงบวก ซึ่งเกิดหลังจากกายผ่อนคลายจิตใจสงบ จึงทำให้เกิดความคิดเชิงบวกและสร้างสรรค์

4. การกำกับติดตามงานกิจการนักศึกษา หมายถึง การจัดวันแสดงผลงานด้านกิจกรรม ทุกสิ้นปีการศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้นักกิจกรรมได้นำเสนอผลงานที่ประสบผลสำเร็จ และทำการมอบรางวัล แก่นักกิจกรรมดีเด่นเพื่อเป็นขวัญ กำลังใจและถือเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำกิจกรรม

5. การปรับปรุงงานกิจการนักศึกษา หมายถึง การนำเสนอรายงานผลประเมินการดำเนินงานแก่ คณะกรรมการพัฒนานักศึกษาเพื่อนำผลการประเมินร่วมพิจารณาวิเคราะห์ ปรับปรุงให้ดีขึ้น หรือต่อยอดเพื่อนำไปพัฒนานักศึกษาในโครงการอื่นๆต่อไป

องค์ประกอบที่ 3 ทักษะในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ซึ่ง นักศึกษาได้รับจากการพัฒนาในสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย

1. รู้คิด หมายถึง การคิดที่เป็นระบบ คิดบวก คิดนอกกรอบ อย่างสร้างสรรค์ สามารถลำดับความสำคัญ แก้ปัญหาที่มันซับซ้อนและเฉพาะหน้าได้ดี

2. รู้คน หมายถึง การรู้จักเครือข่ายในการติดต่อประสานงานทั้งในและต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆได้ดี และสามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลต่างๆ ในสังคมตามโอกาสและสถานการณ์

3. รู้ตน หมายถึง การมีความฉลาดทางอารมณ์ มีสติ ความคุมอารมณ์ได้ดี เห็นคุณค่าตัวเอง เห็นใจ และช่วยเหลือผู้อื่น มีคุณธรรม จริยธรรม มีความพอเพียง รู้จักใช้ชีวิตให้มีความสุข

4. รู้งาน หมายถึง ความสามารถทำงานเป็นทีมได้อย่างราบรื่น รู้จักการบริหารงานที่เป็นระบบ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม และสามารถใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยได้

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 แนวทางการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ได้ศึกษาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีประสบการณ์พบว่า ในการพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 นั้น สถาบันอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่ 1 ได้แก่ ปัจจัยในการบริหารกิจการนักศึกษา ทั้ง 8 ด้าน ประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านผู้บริหาร ด้านผู้ปฏิบัติหน้าที่งานกิจการนักศึกษาในแต่ละคณะ ด้านผู้ปฏิบัติหน้าที่ในฝ่ายงานกิจการนักศึกษา ด้านศิษย์เก่า และ ด้านสถานประกอบการ ด้านสโมสรนักศึกษา และด้านการจัดงบประมาณ ให้ปัจจัยทั้ง 8 ด้าน ได้มีส่วนร่วมในการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ตามขั้นตอนของกระบวนการในองค์ประกอบที่ 2 ได้แก่ กระบวนการบริหารกิจการนักศึกษา เริ่มตั้งแต่การวางแผนงานกิจการนักศึกษา (Planning) การกำหนดขอบข่ายงานกิจการนักศึกษา (Organizing) การลงมือปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา (Doing) การกำกับติดตาม (Checking) และการปรับปรุงงาน (Acting) ซึ่งสอดคล้องกับ Manoosawate (2011) ที่ได้ศึกษา รูปแบบการบริหารงานกิจการนักศึกษาที่มีประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย พบว่า ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 2 ส่วนที่สำคัญ ได้แก่ 1) หลักการและแนวคิด และ 2) วิธีการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วย 1. ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ 2. กระบวนการดำเนินงาน ได้แก่ การจัดโครงสร้างการบริหารงานกิจการนักศึกษา การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การบูรณาการกิจกรรม กับวิชาการ การบริหารทรัพยากร มนุษย์ และ การจัดสรรทรัพยากรอื่น และ 3. ผลผลิตได้แก่ การพัฒนาคุณภาพชีวิตนักศึกษา ประกอบด้วย การจัด บริการหอพัก การจัดจำหน่ายอาหาร การบริการอนามัย งานทุนนักศึกษา และ การสร้างเสริมประสบการณ์และ การพัฒนานักศึกษา ได้แก่ งานกิจกรรมนักศึกษา งานวินัย นักศึกษา การบริการนักศึกษานานาชาติ การบริการ นະแนว และ การจัดปฐมนิเทศนักศึกษา

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 รูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน ที่สร้างขึ้น ได้ผ่านการตรวจสอบยืนยันจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ โดยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์แต่ละประเด็นเพื่อหาข้อสรุป ข้อเสนอแนะ ปรับปรุงแก้ไข ทำให้ได้รูปแบบที่มีความสมบูรณ์ ครบคลุม สามารถนำไปใช้ได้จริง ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 หมายถึง ปัจจัยในการบริหารกิจการนักศึกษา ได้แก่ นโยบาย

ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติหน้าที่งานกิจการนักศึกษาแต่ละคณะ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในฝ่ายกิจการนักศึกษา ศิษย์เก่า สถานประกอบการ สโมสรนักศึกษา และการจัดงบประมาณ องค์ประกอบที่ 2 หมายถึง กระบวนการบริหารกิจการนักศึกษา ได้แก่การดำเนินงานที่สำคัญ 5 ขั้นตอน ตามหลักกระบวนการบริหารจัดการด้วยวงจรคุณภาพ เริ่มจาก กระบวนการที่ 1) วางแผนงานกิจการนักศึกษา ซึ่งจะต้องให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของสถาบัน และต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ประกอบด้วย ตัวแทนจากคณะต่างๆ สโมสรนักศึกษา ตัวแทนศิษย์เก่า และสถานประกอบการ เพื่อช่วยกันออกแบบกิจกรรมในการพัฒนานักศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ Meekham, and Arrukpochyong (2014) ที่กล่าวว่า การพัฒนางานกิจการนักศึกษา ของคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ให้เป็นรูปธรรมนั้น จะต้องมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของงานกิจการนักศึกษา ตามภารกิจและนโยบายของสถาบัน ซึ่งจะดำเนินงานภายใต้วงจรคุณภาพ PDCA และต้องเกิดจากความร่วมมือของฝ่ายต่างๆ ประกอบด้วยผู้บริหารในหน่วยงาน คณะกรรมการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา บุคลากรพี่เลี้ยงและเจ้าหน้าที่ฝ่ายงานกิจการนักศึกษา กระบวนการที่ 2) กระบวนการกำหนดขอบข่ายงานกิจการนักศึกษา กระบวนการที่ 3) การลงมือปฏิบัติงานกิจการนักศึกษา กระบวนการที่ 4) การกำกับติดตามงานกิจการนักศึกษา และกระบวนการที่ 5) การปรับปรุง องค์ประกอบที่ 3 หมายถึงทักษะในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านการรู้คิด รู้คน รู้ตน และรู้งาน ซึ่งทุกด้านถือเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะด้านรู้ตน ซึ่งเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์ มีสติ ความคุมอารมณ์ได้ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และรู้จักใช้ชีวิตให้มีความสุขดังที่ Thanormchayathawat, Vanitsupavong, Niemted, and Portjanatanti (2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความท้าทายในการพัฒนานักศึกษายุคศตวรรษที่ 21 พบว่าในการพัฒนานักศึกษาเฉพาะด้านวิชาแกนอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ สำหรับการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน นักศึกษาต้องมีทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งที่สำคัญและจำเป็นคือทักษะชีวิตและการทำงาน นอกจากนี้ทักษะที่จำเป็นสำหรับการอยู่ในโลกอนาคต ได้แก่จิตเชี่ยวชาญ จิตรู้สังเคราะห์ จิตสร้างสรรค์ จิตเคารพ และจิตรู้จริยธรรม

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยผู้ทรงคุณวุฒิในภาพรวม พบว่า รูปแบบมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, $SD=0.56$) โดยรูปแบบดังกล่าวนี้เป็นการแสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงระบบ ประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า หมายถึงปัจจัยในการบริหารกิจการนักศึกษา ทั้ง 8 ด้านซึ่งมีความสัมพันธ์กับกระบวนการบริหารกิจการนักศึกษา ที่มีการดำเนินการ 5 ขั้นตอนภายใต้หลักการพื้นฐานของวงจรคุณภาพ PODCA เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ คือ การพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับ Srinon (2015) ที่ได้ศึกษาวิเคราะห์การบริหารการศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21 ด้วยทฤษฎีการบริหารการศึกษาเชิงระบบ พบว่าการให้ความสำคัญกับการจัดการทุกขั้นตอนในระบบ ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output) และผลกระทบ (Impact) แล้วจะส่งผลให้การบริหารหรือจัดการการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเป็นรูปธรรม ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนและพัฒนาสังคมได้อย่างแท้จริง และยังสอดคล้องกับ Songsri (2014) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา โดยทำการเก็บข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจากผู้มีส่วนได้เสียกับการบริหารฯ ซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบ งานกิจการนักเรียน ตัวแทนคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตัวแทนครู ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียน และตัวแทนนักเรียน พบว่าผลการประเมินความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอยู่ในระดับมาก

สรุป

รูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยในการบริหารกิจการนักเรียน ได้แก่ นโยบาย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติหน้าที่งานกิจการนักศึกษาแต่ละคณะ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในฝ่ายกิจการนักศึกษา ศิษย์เก่า สถานประกอบการ สโมสรนักศึกษา และการจัดงบประมาณ องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารกิจการนักศึกษา ได้แก่การดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ตามหลักการบริหารจัดการด้วยวงจรคุณภาพ เริ่มจาก การวางแผนงาน การกำหนดขอบข่ายงาน การลงมือปฏิบัติงาน การกำกับติดตามงานกิจการนักศึกษา และ การปรับปรุง องค์ประกอบที่ 3 ทักษะในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านการรู้คิด รู้คน รู้ตน และรู้งาน ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า รูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ได้ศึกษามา นี้ มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ผลจากการวิจัยแนวทางในการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนพบว่า องค์ประกอบทั้ง 3 ล้วนมีความสำคัญในการบริหารกิจการให้บรรลุเป้าหมาย โดยเฉพาะองค์ประกอบที่ 1 ในส่วนของงบประมาณซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญ มักมีปัญหาความไม่เพียงพอในการจัดกิจกรรม ดังนั้นผู้บริหาร ควรจัดประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดสรรงบประมาณและนำไปกำหนดในแผนปฏิบัติการของสถาบันให้มีความชัดเจน รวมถึงการสนับสนุนการจัดหางบประมาณจากหน่วยงานภายนอก เช่น การจัดอบรมการเขียนโครงการเสนอของบสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก โดยนักศึกษาอาจเสนอโครงการจัดทำโฆษณาผ่านสื่อออนไลน์ให้แก่หน่วยงานที่สนับสนุน รวมถึงการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณแก่นักศึกษาเพื่อให้รู้จักการจัดการรายรับและการใช้จ่าย

1.2 ผลจากการวิจัยรูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนพบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารกิจการนักศึกษาทุกฝ่ายควรให้ความสำคัญในการพัฒนานักศึกษา จึงควรทำการศึกษาระบบการบริหารกิจการนักศึกษาฯ ให้เข้าใจอย่าง

ละเอียดย่อยเพื่อให้สามารถดำเนินการในแต่ละขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักศึกษาอย่างเต็มที่ และส่งผลดีต่อสังคมส่วนรวมและประเทศชาติต่อไป

1.3 ผลจากการประเมินรูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนพบว่า รูปแบบการบริหารกิจการนักศึกษามีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ได้ ในระดับมากที่สุด ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสามารถศึกษาและทำความเข้าใจในแต่ละองค์ประกอบให้ชัดเจน ก่อนนำไปปรับใช้ตามบริบทของแต่ละสถาบัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

2.1 ควรทำการศึกษาวิชาวิจัยองค์ประกอบอื่นที่อาจส่งผลต่อการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ครบถ้วนตามบริบทของแต่ละสถาบันที่มีความแตกต่างกัน

2.2 ควรทำการวิจัยต่อยอดเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการบริหารกิจการนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนางานกิจการนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพในการพัฒนาประเทศชาติให้แข่งขันได้

References

- Khajohnsil, S. (2007). *Principle of Student Affairs Management*. Bangkok: Kasetsart University.
- Maitaowthong, T. (2014). *21st Century Information Literacy Skills*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Manoosawate, P. (2011). *A Model for Effective Student Affairs Administration of Private Universities in Thailand*. (Doctoral Dissertation). Eastern Asia University, Pathumthani.
- Meekham, S., & Arrukpochyong, W. (2014). *Guidelines for Student Affairs Development, Faculty of Social Sciences and Human Science*. Bangkok: National Research Council of Thailand.
- Panich, V. (2013). *The Learning Creating to 21st Century*. Bangkok: Sorhareonkarnpim press.
- Saardnuk, A. (2014). *Skill from Learning Management in 21st Century, Faculty of Management Science, Silpakorn University Case Study Technology and Innovation Utilization Subject*. Retrieved February 23, 2020, from https://www.researchgate.net/publication/277143088_thaksacakkarcadkarkarreiynrunistwrrsthi_21_khnawithyakarcadkar_mhawithyalaysilpakr_krnisuksaraywichakarchiprayochncakthechnologylaeanwatkrmm
- Songsri, O., Prawatrungroung, P., & Prajanband, P. (2014). A Model for Participatory Administration of Student Affairs in the Secondary School Under the Secondary Education Service Area. *Chandrakasem Rajabhat University Journal*, (20)38, 143-151.

- Srinon, M. (2015). An Analysis of Thai 21st Century Education Administration with the System Theory of Education Administration. *MBU Education Journal*, 3(2). 51-57.
- Thanormchayathawat, B., Vanitsupavong, P., Niemted, W., & Portjanatanti, N. (2016). 21st Century Skills: A Challenge for Student Development. *The Southern College Network Journal of Nursing and Public Health*, 3(2), 208-222.
- The National Economic and Social Development Board. (2017). *The National Economic and Social Development Plan Vol.12 (2018-2021)*. Retrieved December 3, 2019, from <https://www.nesdb.go.th/download/plan12/12.pdf>.
- Weerungkorn, J. (2014). *Student Development Directions to Enhance Characteristics of Thai Graduates to the International World*. Bangkok: Kasetsart University Press.